

De Catechisten van Laetare

1946 Pinksteren 1951

*„Ik vraag U niet, dat Gij hen uit
de wereld neemt, maar dat Gij
hen bewaart voor het kwaad.”*

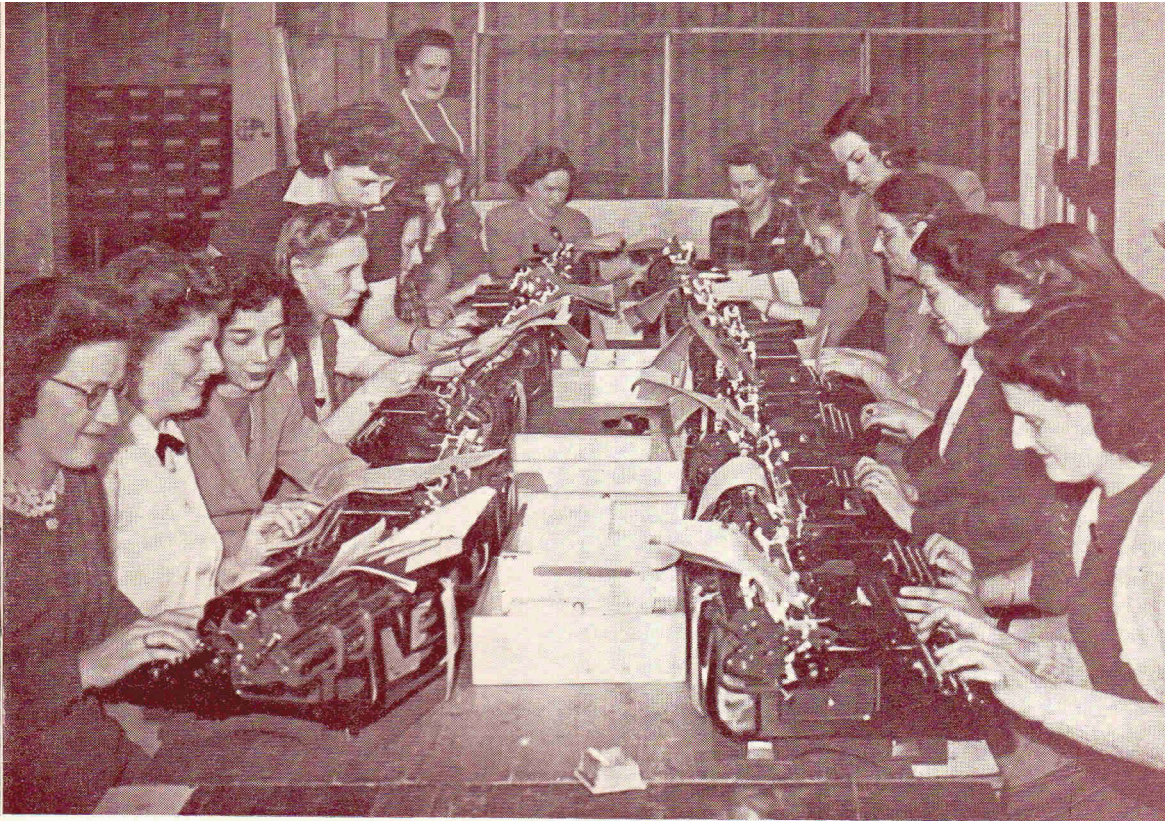
*'s Morgens gaat zij naar haar werk ; zij heeft een baan
zoals iedereen.*

GOD die toeliet dat de mens in de verschrikkelijkste aller oorlogen de consequentie van zijn egoïsme onderging, deed door Zijn genade eveneens in de harten van velen, van ongelovigen en afgedwaalden, het besef ontwaken dat slechts een leven in Hem de sleutel op het raadsel van dit bestaan was.

Zo, terwijl sommigen een oplossing van het kwellende probleem zochten in een zich wanhopig storten in een mateloze losbandigheid en anderen in nieuwe filosofieën een antwoord op het waarom poogden te vinden, bleek — en dit was vooral in de grote steden het geval — dat een hunkering naar God de harten was gaan vervullen, dat gelovigen zich hechter rond het altaar schaarden, dat afgedwaalden wilden terugkeren tot het geluk van vroeger en dat ongelovigen wilden delen in de grote zekerheid van het geloof in de almachtige God, Schepper van hemel en aarde. En zo groot was deze gang naar het Godsrijk dat het aantal priesters te gering was om de zoekenden te leiden.

In het Missiehuis van de Missionarissen van het Heilig Hart te Tilburg, waar tientallen paters in een, door de omstandig-

Zij heeft mogelijk een kantoorbaan.

heden gerechtvaardigd, ongeduld het ogenblik verbeidden waarop het strekken der wapens hun het teken zou zijn voor het vertrek naar hun Missies, werd de roep om meer priesters gehoord, werd het duidelijk dat de paters die, krachtens hun roeping, het Godsrijk in verre landen wilden uitbreiden in ons zwaar getroffen vaderland hun apostolaat konden uitoefenen. Ook hier waren arbeiders voor de oogst nodig ! En zo geschiedde het dat tijdens de langdurige oorlogsjaren enige paters Missionarissen van het Heilig Hart zich te 's-Gravenhage in de Willemstraat 57 vestigden om hun apostolische activiteit te richten op de niet-katholieken, die het Katholicisme wilden leren kennen, en op de, van de enige Herder afgedwaalde, schapen. Zo werd óók de grondslag gelegd voor het eerbiedwekkende apostolaat dat alom in den lande onder de naam „Una Sancta” een grote, van respect getuigende, bekendheid verwierf.

En Gods zegen rustte op het lichtende werk, in donkere jaren ondernomen. Want toen al heel spoedig bleek dat de paters, in beslag genomen als zij waren door al maar meer naar

Als verpleegster werkt zij in wijk, ziekenhuis of sanatorium.

de waarheid verlangenden, de hulp van leken nodig hadden om hun missie in Den Haag doeltreffend te kunnen uitoefenen, was een eenvoudige bede om hulp al voldoende voor het verkrijgen van assistentie van enkele dames en heren die, onder leiding van de paters, les gaven aan hen die met het katholicisme wilden kennis maken om daardoor de weg naar God op te gaan en aan anderen om hen de herwaardering van de katholieke levenswaarden opnieuw te doen vinden. Zij waren de eerste catechisten van Una Sancta.

Maar toch, deze eerste hulp in de nood zou niet voldoende blijken. Gods koren stond zo te rijpen dat de assistentie in de vorm van de twee à drie uur per week, die de catechisten aan het werk van Una Sancta konden geven, ontoereikend was. Meer en meer werd het duidelijk dat alleen de blijvende, altijd zekere hulp van leken de paters van Una Sancta een afdoende steun bij hun werk voor Christus en zijn Kerk zou zijn. Het bewustzijn en de wetenschap, dat in het apostolaatswerk van Una Sancta ook voor de leek een levensroeping was weggelegd, wachtten slechts op de tot een daad stuwende inspiratie.

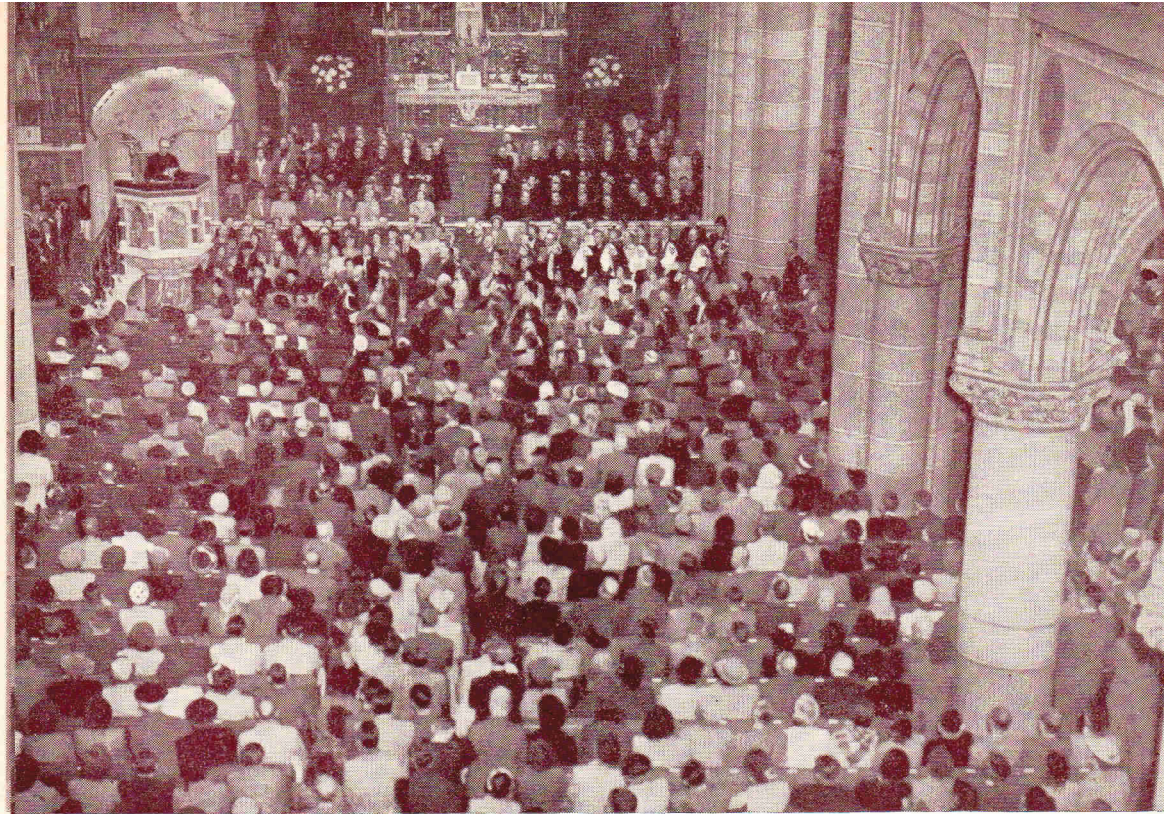
Zij assisteert als onderwijzeres op school in de opvoeding van de kinderen.

Dit denkbeld heeft zijn verwezenlijking gevonden, in „Laetare” een nieuw lekenapostolaat van jonge vrouwen die leek zouden zijn en leek zouden blijven, maar door de drie heilige geloften, die van gehoorzaamheid, die van zuiverheid en die van armoede aan God zouden zijn gebonden om daardoor haar apostolische taak onder niet-katholieken en afgewaalden met zo groot mogelijk resultaat te kunnen verrichten.

Op Pinksteren van het jaar 1946 begonnen vijf jonge vrouwen onder leiding van de stichter van deze jonge gemeenschap, pater H. Gall M.S.C., in de Rusthoekstraat 5 te Schevegen haar modern novicaat om, toch levend in de wereld te kunnen arbeiden voor het Godsrijk. Leken waren zij en leken zouden zij blijven : in haar mentaliteit, haar werk, haar kleding, haar behuizing. Doch daarin en daardoor zouden zij arbeiden voor Christus en Zijn Kerk door als catechisten zielen te winnen.

Zo was dus het begin : vijf jonge vrouwen levend in een moderne communitie in een herenhuis in een Scheveningse straat. In een in het geheel niet kloosterlijk huis, want met

U zit wellicht soms naast haar in de kerk.

kloosters heeft het slechts het levendmakend centrum gemeen, de kapel, waar Christus toeft, Christus op wie het leven van de catechisten is gericht.

Vijf jaren zijn inmiddels verlopen. Huize „Laetare” groeide in die tijd tot een bescheiden centrum van apostolaat, waarvan het getal van 275 leerlingen en van 93 leerlingen die het Heilig Doopsel mochten ontvangen slechts een flauw beeld geeft. Elf, door de ijver voor Christus en Zijn Kerk gegrepen jonge vrouwen wijden zich thans in gehoorzaamheid, zuiverheid en armoede aan het bekeringswerk onder niet-katholieken en verlichten daardoor het zegenrijke werk van de paters van „Una Sancta”. Zij staan midden in de wereld — als secretaresse of steno-typiste op een kantoor, als verpleegster in een ziekenhuis, als onderwijzeres op een school, als sociale werkster op een bedrijf — zij werken in dienst van het Rijk of van de gemeente of van particulieren, kortom zij zijn moderne, werkende vrouwen. Doch dit staat niet in tegenstelling tot haar roeping, immers doordat haar uiterlijk leven niet verschilt van dat van degene die zij tot God willen brengen, kan haar aposto-

U heeft haar ontmoet in de concertzaal.

laat zo vruchtdragend zijn. Haar levenspraktijk en haar lessen, beide zijn het middelen voor hetzelfde doel.

Zich niet afwendend van de wereld waarin de mens leeft, trachten zij door als Katholiek in de wereld te leven, de mens nader tot God en God nader tot de wereld te brengen. Doch slechts zij, die haar leven geheel aan de Koning der wereld hebben gegeven, kunnen deze taak volbrengen.

Vandaar dat elk meisje, dat bezield is met een grote apostolaatsijver en nu of binnen afzienbare tijd in staat is ruimschoots in haar levensonderhoud te voorzien in de omgeving die voor haar apostolaat is geschikt, bij de catechisten van „Laetare” kan intreden.

Ijver voor de zielen, dat is wel het meest nodige voor het volbrengen van een taak die op het oog zo eenvoudig en zo weinig gecompliceerd lijkt. Immers alleen liefde voor de evennaaste stelt de novice in staat de tijd van voorbereiding op haar leken-apostolaat met het afleggen van de drie geloften te beëindigen, en alleen op Gods Liefde vertrouwend spiritualiteit kan haar doen volhouden haar, in God gewortelde, doch in de

*Zij woont met andere Catechisten van Laetare in een huis,
dat er uit ziet als elk ander huis, van buiten . . . .*

wereld uit te oefenen, taak het hele leven door te volbrengen. Geen wonder dan ook dat zij daartoe wordt opgeleid in een, ongeveer een half jaar durende periode van voorbereiding en in een noviciaat dat twee jaren vergt.

De bekroning van de oefentijd is het afleggen van de drie geloften : driemaal voor de tijd van één jaar, eenmaal voor drie jaar ; daarna hoopt zij zich voor goed aan God te binden.

Naar een nauw contact met God, naar een innige betrekking tot haar Schepper die uit een voortdurend groeiende nederigheid voortspruit, naar die nederigheid die haar doet inzien dat God alles is en het schepsel niets en dat de liefde tot God Hem in zijn schepselen moet worden gebracht, naar deze spirituele verhouding streeft zij onder de leiding van de novicen-meesteres de twee jaar die zij in het noviciaat doorbrengt.

Men mene echter niet dat die tijd in afzondering voorbijgaat, zelfs al zijn geestelijke oefeningen haar dagelijks geestelijk voedsel. Immers slechts één jaar heeft zij geen taak buiten het vormingshuis ; daarna wijdt zij zich aan haar toekomstige arbeid door te gaan werken in een liefst niet-Katholieke

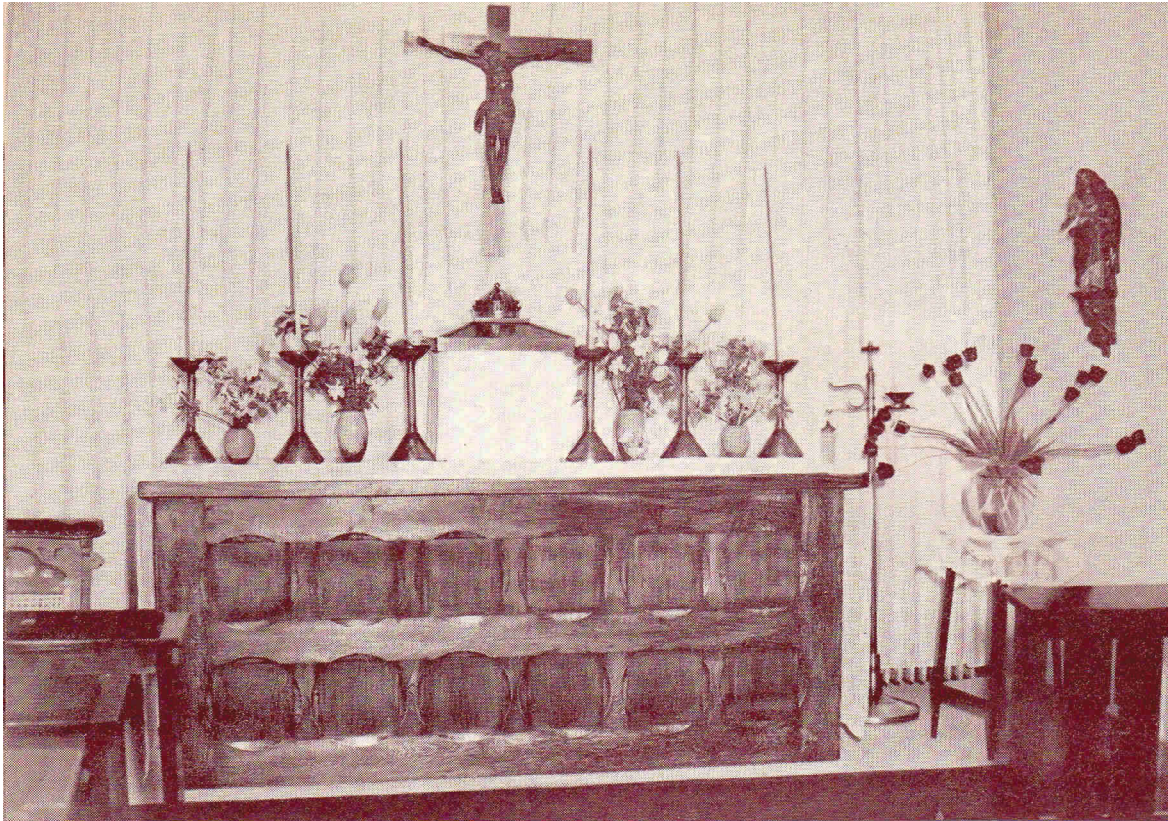
..... en van binnen, ...

omgeving. En men veronderstelt evenmin dat een wetenschappelijke vorming haar in de voorbereiding op haar hoger leven wordt onthouden, want zij volgt een cursus voor het Godsdienst-diploma B en mocht zij dit reeds bezitten dan studeert zij geregeld om haar kennis te verdiepen.

Het bijzondere, het wel bijzonder eigene van dat tweede noviciaatsjaar is dat zij, door het voorzien in het eigen levensonderhoud, de lasten van het leven van deze tijd ervaart en dat zij de strijd om het bestaan leert kennen, de strijd die helaas zovelen ver van God brengt. Zij leert er ook door voor de gemeenschap te leven en in te zien dat de communiteit die verantwoordelijk is voor haar onderhoud, en haar verpleegt als zij ziek is, mede van al haar verdiensten bestaat. Is een gedeelte van haar inkomsten noodzakelijk tot het levensonderhoud van haar ouders, dan ontheft haar intrede in Laetare haar niet van deze ereplicht.

„Laetare” houdt vakantie in de vorm van gemeenschappelijke fietstochten, van roeien of zwemmen, van het houden van een picnic tijdens het gemeenschappelijk verblijf in een mooie

.....op één uitzondering na.

streek van ons land, ver van de grote stad waarin zij voor God werken. Dit behoeft niet te verwonderen, als men zich maar herinneren wil dat de arbeid der catechisten in de wereld ligt en dat het voldoen aan de eenvoudige genoegens die de wereld biedt de catechisten in staat stelt te tonen, dat het mogelijk is in en met de wereld voor God te leven : als een goed katholiek. In dit verband hecht „Laetare” ook zoveel aan de cel waaraan het maatschappelijk leven ontspruit : het gezin. Om de waardering voor een goed gezinsleven en voor de waarde van de familiebanden uit te drukken, bewaren de catechisten een nauw contact met het ouderlijk huis, zodat zij maandelijks een middag naar huis gaan en verjaardagen meemaken. En als gij soms een catechiste bij een concert ziet, of de vertoning van een goed toneelstuk ziet bijwonen, verwondert U dan niet, want ook door een voorbeeld te zijn op dit terrein willen zij de niet-katholiek laten zien dat een leven volgens de wensen van Christus en die van de Moederkerk niet insluit dat men zich onthoudt van het goede en schone dat de wereld kan bieden.

Groot is het ideaal dat de catechisten van „Laetare” in

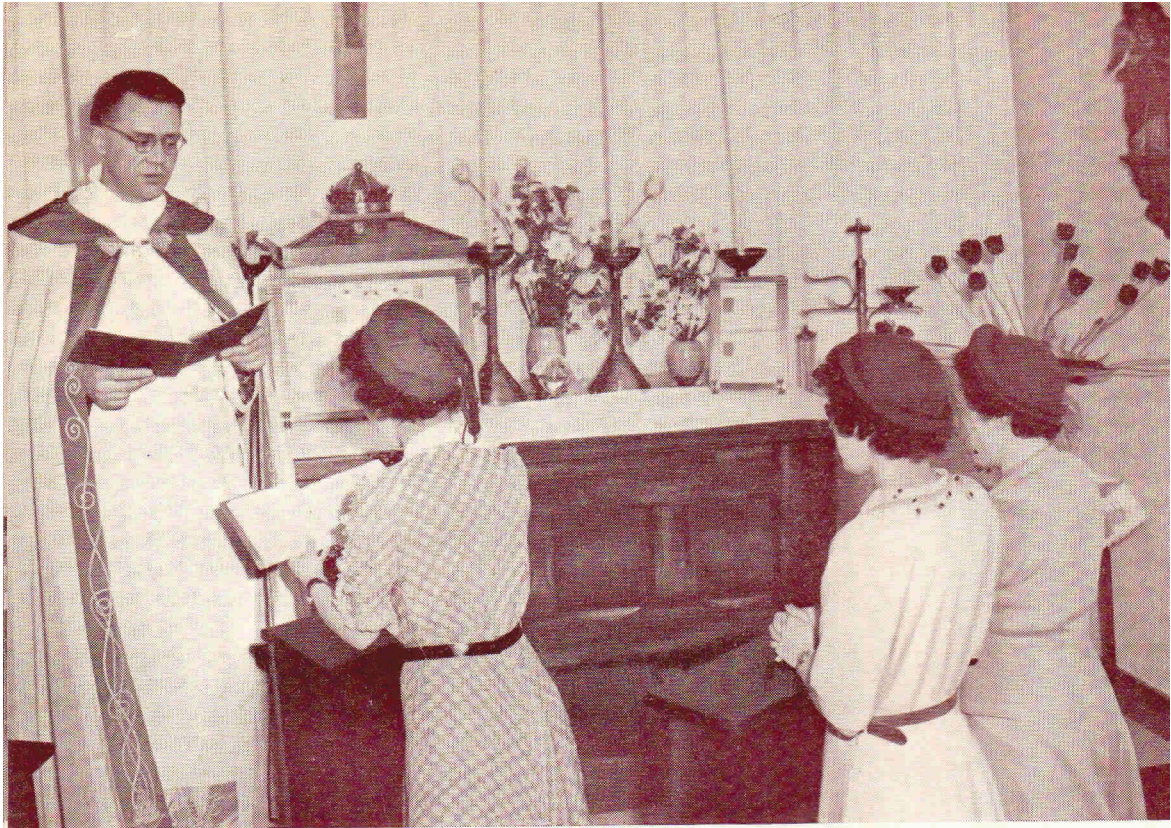

In de tijd, die buiten haar (zo mogelijk halve) baan niet nodig is voor haar vorming en ontspanning, leidt zij niet-katholieken in de katholieke geloofsleer in.

practijk brengen. Het vergt offers, het vergt de gehele mens, het vraagt een leven van voortdurende arbeid voor het heil van de zielen. Maar groot is de vreugde als een priester het doopwater laat vloeien over het hoofd van een bekeerling die door haar samenwerking met de geestelijkheid tot God, die Liefde is, is gekomen. Zij, die begrijpen hoe rijk en hoe vruchtbaar dit leven voor de evennaaste is, jonge vrouwen die dit inzien, kunnen contact zoeken met de Overste van Huize „Laetare”, Rusthoekstraat 5 te Scheveningen, telefoon 01700—555744.

Huize „Laetare” kan het werk voor de zielen echter niet uitvoeren als hier niet achter staat de stuwende kracht van de Katholieke gemeenschap. Door het gebed kan die bijdragen tot het welslagen van het apostolaat, waartoe pater Gall vijf jaar geleden het initiatief nam, maar ook door het brengen van een geldelijk offer, want al bestrijden de catechisten de onkosten van hun dagelijks levensonderhoud met wat zij in de wereld verdienen, hun huis vraagt meer dan dit. Er is de kapel, er is de bibliotheek, er zijn de onkosten voor het eerste vormingsjaar

*Zij geeft zich geheel aan God door de geloften van
gehoorzaamheid, zuiverheid en armoede.*

der novicen, er is de noodzaak dat spoedig een ruimere behuizing wordt gezocht. Welnu, ieder die na het lezen van deze korte uiteenzetting over de nieuwste vorm van lekenapostolaat die vijf jaar geleden is ontstaan, vervuld is van eerbied voor het werk van die jonge vrouwen, die uit liefde voor de evennaaste zich voor goed aan God hebben verbonden, en weet dat zijn materiële steun nodig is, wete nu, dat het gironummer van „Laetare” is : 508091.